

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.152 van 21 april 1998
in de zaak A. 77.298/XII-909.**

In zake : Danny VANNOOTEN,
wonende te NINOVE (NEIGEM),
Brusselsesteenweg 87

tegen :

de stad BRUSSEL, vertegenwoordigd door de
burgmeester,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Danny VANNOOTEN op 27 januari 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 5 januari 1998 van de burgemeester van de stad Brussel waarbij hij voor vier maanden preventief geschorst wordt met inhouding van 40% van zijn wedde en met ontzegging van bevorderingsaanspraken en om aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen van 1 000 000 frank per dag dat het schorsingsarrest niet wordt uitgevoerd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. DE NUL, die loco Advocaat T. TAFFIJN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwernde partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat, voor wat de gegevens van de zaak betreft, verwezen wordt naar de uiteenzetting opgenomen in het arrest nr. 70.103 van 9 december 1997 houdende de vernietiging van de beslissing van 13 augustus 1997 van de burgemeester van de stad Brussel om verzoeker met ingang van 17 augustus 1997 voor de duur van vier maanden preventief te schorsen met inhouding van 50% van zijn wedde en met ontzegging van zijn bevorderingsaanspraken, zulks o.m. omdat de eenvoudige verwijzing naar de vrees voor een zekere wanorde in de dienst -reden die identiek was aan deze opgenomen in een eerste besluit van voorlopige schorsing- kennelijk geen afdoende motivering kon zijn voor een verlenging van een preventieve schorsing; dat de zaak zich nadien als volgt ontwikkeld heeft:

1.1. Op 17 december 1997 besluit de hoofcommissaris van politie te Brussel om verzoeker overeenkomstig het toepasselijk gemeentelijk administratief statuut onmiddellijk te vrijwarende titel uit zijn functie te weren in afwachting van een beslissing over de preventieve schorsing. Aan de burgemeester formuleert hij het voorstel om verzoeker, "aangezien er toe nu toe geen beslissing op strafrechtelijk gebied genomen werd", voor de duur van 4 maanden preventief te schorsen met inhouding van de helft van zijn wedde "gezien zijn aanwezigheid in de schoot van het politiekorps onvereenigbaar is met het belang van de hem ten laste gelegde feiten en zijn hoedanigheid van adjunct-commissaris van politie".

1.2. Verzoeker ontvangt op 22 december 1997 een oproeping om op 5 januari 1998 voor de burgemeester te verschijnen teneinde gehoord te worden in verband met een voorgenomen preventieve schorsing overeenkomstig artikel 310 van de nieuwe gemeentewet, gesteund op de vaststelling dat hij "het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek wegens passieve corruptie en diefstal".

Na verzoeker en zijn raadsman gehoord te hebben neemt de burgemeester op 5 januari 1998 de beslissing waarvan thans de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd wordt. Zij is in volgende termen gesteld:

"Gelet op artikel 299 tot 305 en 310 tot 315 van de Gemeentewet,

Gelet op het tuchtdossier nr. D97063 opgesteld ten laste van betrokkene waaruit blijkt dat hij volgens zijn eigen relaas der feiten toegeeft dat hij ingelicht werd omtrent een aanbod van corruptie aan een collega en dit aanbod niet afwees noch deze collega aanmaande om dit af te wijzen; dat hij zelf stelde dat hij niet zou tussenkomen; dat hij een gesprek heeft bijgewoond tijdens hetwelk zijn collega VANDERVEKEN om een gift vroeg onder dreiging van een boete en niet tussenkwam; dat hij eveneens passief toekeek terwijl collega VANDERVEKEN een aannemer

dwong zijn zakken 'binnenste buiten' te draaien om losgeld te krijgen; dat hij kennis heeft gekregen van de omkoping van een collega en daarvan geen melding maakte aan zijn oversten, noch aan het Stadsbestuur of aan het Parket;

Overwegende dat (en dit blijkt uit het administratief verhoor) hij naderhand heeft nagelaten te verifiëren of betrokken collega zich van de hem bevolen handeling wel degelijk had gekweten met name de feiten ter kennis te brengen van de wachtofficier van de 5e divisie waaronder betrokken collega ressorteert, dit terwijl hij zich op dat ogenblik op de 5e divisie bevond en het vast staat dat hij naderhand met betrokken officier persoonlijk contact heeft gehad.

Gelet op het feit dat adjunct-commissaris VANNOOTEN Danny op 28 februari 1997 onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst en op 15 april 1997 terug in vrijheid werd gesteld.

Gelet op het feit dat hij beschuldigd blijft van de te zijnen laste gelegde feiten;

Aangezien betrokkene sedert 17 april 1997 preventief is geschorst geweest bij toepassing van art. 312 van de Nieuwe Gemeentewet en dat deze schorsing hernieuwd werd bij beslissing d.d. 13 augustus 1997;

Dat deze verlengingsbeslissing d.d. 13 augustus 1997 nietig werd verklaard door de Raad van State bij arrest nr. 70.103 d.d. 9 december 1997 wegens schending van de motiveringsplicht;

Aangezien artikel 310 van de Nieuwe Gemeentewet in de mogelijkheid voorziet van een preventieve schorsing bij wijze van ordemaatregel in het belang van de dienst;

Gelet op het aan de gang zijnde tuchtdossier;

Gehoord het personeelslid in zijn verdedigingsmiddelen, over al de te zijnen laste gelegde feiten;

Gelet op de pleitnota die ter hoorzitting van 5 januari 1998 werd neergelegd namens betrokkene door zijn raadsman.

Gelet op het proces-verbaal van verhoor opgesteld op 05.01.98 medegedeeld aan betrokkene die het ondertekend heeft;

Overwegende dat dit verhoor en de voorgelegde pleitnota geen argumenten aanbrengen die van aard zijn de zaak in een ander daglicht te stellen.

Dat de nota van adjunct-commissaris VANNOOTEN ten aanzien van de feiten voorbijgaat aan de omstandigheid dat, zoals hoger aangetoond, het door betrokkene zelf naarvoorgebrachte relaas der feiten zijn buitengewoon ernstig wangedrag bevestigt; dat in strijd met hetgeen voorgehouden wordt door betrokkene, de overwogen maatregelen geenszins het principe 'non bis in idem' schendt nu betrokkene verhoord wordt in het kader van artikel 310 van de Nieuwe Gemeentewet dat betrekking heeft op de preventieve schorsing bij wijze van ordemaatregel; dat hoe dan ook betrokkene

ten onrechte stelt dat de door de Raad van State nietig verklaarde beslissing verlengd wordt terwijl het om de verlenging gaat van de eerste preventieve schorsing aangezien de beslissing d.d. 17 augustus 1997 nietig werd verklaard en derhalve uit het rechtsverkeer is verdwenen; dat de mogelijkheid die door de wet wordt geboden een preventieve schorsing te verlengen op zichzelf reeds aantoonde dat dit geenszins een schending uitmaakt van het principe 'non bis in idem', dat het arrest van de Raad van State de beslissing van 17 augustus 1997 nietig heeft verklaard omdat de motivering van deze beslissing niet volstond om het besluit te nemen voor zover deze wel aan de vereisten van de formele motivering beantwoordt; dat - zoals verder zal worden aangetoond - de aanwezigheid van betrokkene onverenigbaar is met het belang van de dienst gelet op zijn laakbare houding en de voorbeeldfunctie die van hem als politieofficier mag worden verwacht; dat artikel 300 van de Nieuwe Gemeentewet niet werd geschonden nu het administratief dossier wel degelijk alle stukken bevat omtrent de toedracht van de feiten; dat betrokkene bezwaarlijk kan voorhouden dat zijn recht op verdediging miskend werd nu hijzelf de volgens hem ontbrekende stukken heeft voorgelegd en deze bij het dossier werden gevoegd samen met de nota van zijn verdediger;

Dat de oproepingsbrief geenszins artikel 301 van de Nieuwe Gemeentewet miskent vermits daarin verwezen werd naar de hem ten laste gelegde feiten die aanleiding hebben gegeven tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek te zijnen laste wegens passieve corruptie en diefstal; dat de omstandige nota van de raadsman van betrokkene ten overvloede bewijst dat deze feiten met een voldoende nauwkeurigheid werden omgeschreven en dat hij zich doelmatig heeft kunnen verdedigen;

Aangezien, gelet op de ernst van de feiten die hem verweten worden en die gedeeltelijk door betrokkene zelf worden toegegeven, de aanwezigheid van adjunct-commissaris VANNOOTEN Danny, in de schoot van het politiekorps van aard zou zijn de goede werking van de dienst te verstoren door onbegrip, daar de gemeenteoverheid aangewreven zou kunnen worden een toegeefelijke houding aan te nemen inzake feiten die desgevallend als corruptie zouden kunnen beschouwd worden en waarbij leden van het politiekorps betrokken zijn.

Dat de aan betrokkene ten laste gelegde gedragingen en die hij slechts gedeeltelijk betwist daarom kennelijk onverenigbaar zijn met de uitoefening van zijn functie van politieofficier die hem o.a. oplegt gerechtelijke onderzoeken te voeren en processen-verbaal op te stellen; dat hij bovendien door zijn laakbare houding te kort schiet in de voorbeeld-

functie welke hij als politieofficier de plicht heeft te tonen aan zijn ondergeschikten.

Overwegende dat het bestuur in de huidige stand van zaken niet onmiddellijk kan overgaan tot het uitspreken van een tuchtstraf aangezien de strafrechtelijke procedure nog steeds aan de gang is";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel vooreerst in een hoofdstuk "weerslag op de dienst" uiteenzet dat de feiten waarvan hij verdacht wordt "duidelijk niet ernstig genoeg zijn om een preventieve schorsing of de verlenging ervan te rechtvaardigen"; dat hij in dat verband betoogt dat hij niets te maken heeft met de feiten die aan een collega ten laste worden gelegd en dat er hem hoogstens een deontologische fout kan verweten worden, dat er, behoudens het verwijt dat hij enkele keren te laat zijn dienst heeft aangevat, weinig negatiefs tegen zijn wijze van dienen kan ingebracht worden, dat in het arrest nr. 70.103 van de Raad van State gesteld is dat de vrees voor een zekere wanorde niet volstaat om hem buiten de dienst te houden en dat de redenen die nu wordt aangevoerd om hem preventief te schorsen, te weten de vrees voor het verstoren van de dienst doordat de collega's niet zouden begrijpen waarom de overheid zo toegeeflijk is ten overstaan van feiten die als corruptie kunnen gezien worden, onjuist is aangezien zijn collega's precies het volste vertrouwen in verzoeker behouden hebben; dat verzoeker in een

volgens hoofdstuk uiteenzet dat "het nadeel dat (hij) ondergaat alsmaar ernstiger en moeilijker herstelbaar wordt door het verstrijken van de tijd en het steeds verlengen van de preventieve schorsing"; dat hij, samengevat, dienaangaande betoogt dat zulks het geval is voor enerzijds het financieel verlies dat hij lijdt (financiële verplichting i.v.m. de aflossing van een hypothecaire lening, onmogelijkheid om opleidingscursussen te betalen) en het vertrouwen dat zijn collega's in hem stellen (het is niet ondenkbaar dat hij als adjunct-commissaris niet meer "in dezelfde mate tucht en orde zal kunnen handhaven als voorheen") en anderzijds voor het moreel leed dat de preventieve schorsing hem berokkent omdat het jarenlang aanslepen van het strafonderzoek en de steeds weerkerende verlenging van de preventieve schorsing "zonder enige grondige reden en zolang het strafonderzoek loopt" onmiskenbaar de indruk van schuld doet ontstaan;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt: verzoeker heeft geen belang bij het inroepen van gegevens die betrekking hebben op "de weerslag op de dienst" want hij vertegenwoordigt de dienst niet en kan dus niet oordelen of "de dienst (door de bestreden beslissing) aangetast wordt"; de preventieve schorsing zegt niets over de schuld van verzoeker, en in elk geval heeft verzoeker toegegeven van "een weinig verheffend gedrag" blijk te hebben gegeven; dat de strafprocedure zo lang aansleept is niet aan haar te wijten; de financiële problemen moeten gerelativeerd worden want voor de periode waarop het vernietigingsarrest betrekking heeft wordt de toestand geregulariseerd en er wordt met de bestreden beslissing slechts 40 % van zijn wedde afgehouden;

4.1. Overwegende dat een preventieve schorsing in het kader van een strafrechtelijke vervolging of van een tuchtprocedure een bewarende maatregel van tijdelijke

aard is die geen tuchtrechtelijk karakter heeft, ook niet wanneer er een weddeverlies aan gekoppeld wordt; dat de verlenging van een in tijd beperkte preventieve schorsing het bewarend karakter van de maatregel in beginsel niet wijzigt;

4.2.1. Overwegende dat het nadeel dat door een preventieve schorsing -en dus ook door de verlenging ervan- wordt veroorzaakt in beginsel goedge maakt wordt hetzij doordat de Raad van State de preventieve schorsing vernietigt hetzij doordat het bestuur zelf aan de betrokkene rechtsherstel verleent door ofwel geen tuchtstraf op te leggen ofwel een lichte tuchtstraf waardoor overeenkomstig artikel 316, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet de preventieve schorsing als ingetrokken beschouwd wordt of nog door de preventieve schorsing niet te laten opgaan in de tuchtstraf die uiteindelijk wordt opgelegd; dat het uitzonderlijk anders kan zijn wegens de aard van de aangeklaagde onwettigheid, wanneer de beslissing kennelijk onwettig lijkt te zijn of wanneer, in acht genomen de gedeeltelijke inhouding van de wedde, de duur van de preventieve schorsing de betrokkene in financiële moeilijkheden dreigt te brengen;

4.2.2. Overwegende dat verzoeker geen middel aanwijst dat wegens zijn aard of zijn klaarblijkelijk kennelijke gegrondheid het nadeel als ernstiger en moeilijker te herstellen doet verschijnen dan het nadeel dat normaal uit een preventieve schorsing voortvloeit; dat alsnog niet blijkt dat de verwerende partij lichtvaardig gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid om een ambtenaar preventief te schorsen; dat de Raad van State, in acht genomen het feit dat de eerste verlenging van de preventieve schorsing vernietigd is en dat de inhouding op verzoekers wedde beperkt is tot 40%, op dit ogenblik in de uiteenzetting over het financieel nadeel een

onvoldoende concrete grondslag vindt om dat nadeel als ernstig en moeilijk te herstellen te beschouwen;

5. Overwegende dat de Raad van State de vordering moet afwijzen wegens het niet bewezen zijn van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel als bedoeld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat zulks tot gevolg heeft dat ook de vordering om aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig april
1900 achtennegtig, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

A. VANDENDRIESSCHE.